



A félelem, rövid életünk alatt gyakran érezhető. Ez irigységhez és önzéshez vezethet. A félelem megzavarja a kapcsolatunkat Istennel és embertársainkkal. Ha bízunk Jézusban, akkor biztosak lehetünk abban, hogy Ő megadja nekünk azt, amire valóban szükségünk van. Igazsága az emberek iránti szeretetből áll. Mindenkit egyformán szeret, személyválogatás nélkül. Az Eucharisztia ünnepén arra hív meg bennünket Jézus, hogy hagyjuk, hogy szeretete ajándékokat adjon nekünk.

ÉVKÖZI XXV. VASÁRNAP

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Mt 20,1-16a

Talán rossz szemmel nézed, hogy én jó vagyok?

Abban az időben Jézus ezt a példabeszédet mondta tanítványainak: A mennyek országa olyan, mint amikor egy gazda kora reggel kiment, hogy szőlőjébe munkásokat fogadjon. Miután napi egy dénárban megegyezett a munkásokkal, elküldte őket a szőlőjébe. A harmadik óra körül megint kiment, s látta, hogy mások is ácsorognak ott tétlenül a piactéren. Ezt mondta nekik: „Menjetek ti is a szőlőmbe, és ami jár,

megadom majd nektek.” Azok el is mentek. Majd a hatodik és a kilencedik órában újra kiment és ugyanígy cselekedett. Kiment végül a tizenegyedik óra körül is, és újabb ácsorgókat talált. Megkérdezte tőlük: „Miért álldogáltok itt egész nap tétlenül?” Azok ezt válaszolták: „Mert senki sem fogadott fel minket.” Erre azt mondta nekik: „Menjetek ti is a szőlőmbe!”

Amikor beesteledett, a szőlősgazda így szólt intézőjéhez: „Hívd össze a munkásokat, és add ki a bérüket, az utolsókra kezdve az elsőig!” Először azok jöttek tehát, akik a tizenegyedik óra körül kezdtek, és egy-egy dénárt kaptak. Amikor az első jöttek, azt hitték, hogy nekik többet fognak adni, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. Amikor átvették, zúgolódni kezdtek a Ezek az evangélium igéi.

gazda ellen: „Ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak, és ugyanúgy bántál velük, mint velünk, akik a nap terhét és hevét viseltük!” Ő azonban ezt felelte az egyiküknek: „Barátom, nem vagyok igazságtalan veled. Nem egy dénárban egyeztél meg velem? Ami a tied, fogd és menj! Talán azzal, ami az enyém, nem tehetem azt, amit akarok? Vagy rossz szemmel nézed, hogy én jó vagyok?”

Csak egy történet az irigységről?

Társadalompolitikai sérelem

Ugyanazért a munkáért ugyanazt a fizetést! - ez a egyöntetű meglátása az össze pártnak a választási kampányokban. Azonban gyakran másként éljük meg, vagyis: egyenlőtlen bérek ugyanazon munkáért, amikor az ápolókra vagy az időnymunkásokra gondolunk. A legtöbben egyetértünk. Azonban **úgy tűnik, Jézus nem így gondolkodik; még az egyenlőségre vonatkozó alapvető követelésünket is a feje tetejére állítja: egyenlőtlen munkáért egyenlő bérek!** Akik az első órában álltak munkába, tizenkétszer annyit dolgoztak, miért ne számíthatnának tizenkét dénárra? Jézus példabeszédének megértése érdekében szeretnénk feltételezni azt, hogy az utolsó órában munkába állók vonakodtak a tűző napon dolgozni. Miért nem hagyták ott reggel a tevékenységüket, s mentek dolgozni, amikor szükség volt rájuk? Lehet, hogy reggel sem dolgoztak, legalábbis sejtjük. - A lehetséges életkörülményeikről azonban nem tudunk semmit sem! A tartósan munkanélküliek közé tartoznak, akiknek már nincs reményük arra, hogy munkát találjanak, mert gyengék, túl idősek vagy kevésbé produktívak? Túl hosszú a munkaidejük? Vagy mások részesültek előnyben mert pechesek? - Ha meg akarjuk érteni Jézus

példabeszédét, akkor más háttér-információkat, körülményeket is figyelembe kell vennünk! - Vajon ez megkönnyíti a példázat megértését, ez a nagy kérdés.

Ez a történet elsősorban arra késztet bennünket hogy **gondolkodjunk el a saját értékelési normáinkon!** Végül is a földbirtokos, a szőlősgazda nemcsak azt



adja meg mindenkinek, amit megérdemel, hanem amire szüksége is van: valóban tisztességes minimálbért ad. **A bérbeadó igazságszolgáltatása nem a teljesítményen, hanem az egyén szükségletein alapul. Számára csak az a fontost, hogy az egyént felvegye, és nem az, hogy mennyi ideig és mennyit dolgozott.** Ha a

bérbeadó a munkavállalókat a nap különböző időpontjaiban hívja dolgozni, akkor nyilvánvalóan tisztában van azzal, hogy vannak olyan emberek, akik különböző szinteket érhetnek el, vagy akik sikertelenek voltak egy másik munkaerőpiacon. Tisztán társadalompolitikai szempontból a példabeszéd sok robbanóanyagot tartalmaz a ma és a holnap számára.

Teológiai sérelem

Feltehetően azonban Jézus először is más okokból ferdítette meg a példabeszédet: a mennyek országáról szól - ahogyan Máté nevezi -, az Isten országáról. De nemcsak a túlvilággal kapcsolatos kérdések merülnek fel, mint ahogy gondolnánk, amikor a mennyek országáról beszélünk. **Isten uralma és országa itt és most kezdődik, újra és újra fel kell gyúlnia, valósággá kell válnia, mélységünkben kell megmozgatnia, még akkor is, ha a teljes megvalósulásra csak a halálunk után számíthatunk. Ez Jézus üzenete, ez az istenképe!** Jézus a farizeusok általános elképzelése ellen fordul: Az emberek teljesítményétől függően Isten megjutalmazza őket - meg vannak győződve erről. De **Isten előtt nincs első vagy utolsó! Isten megszünteti az összes köztünk fennálló különbséget. Előtte**

mindenki egyenlő és egyenlő bánásmódban részesül. Nem érdemelhetjük ki úgymond a figyelmét: elfogad mindet olyannak, amilyenek vagyunk - nem érdemeink szerint, hanem nagylelkűen. Mindenkinek meg van a helye Istennél, függetlenül attól, mikor fordul hozzánk, talál meg minket. Amit tehetek, az a döntő fontosságú. Mindannyiunkat elfogad, szeret és mindannyiunkat egyformán értékeli. Csak azért dolgozunk és érjük el a világunkban azt, amit csak tudunk, mert “muszáj”, vagy mert valami fenyegetés van a háttérben. **Nem az a kérdés, hogy jobb vagy rosszabb keresztények vagyunk-e a megszokott mércéink szerint, hanem az, hogy hagyjuk-e Istennek, hogy megtaláljon bennünket, meghalljuk-e a hívását.** Még az utolsó órában is elfogadhatjuk a meghívást, ha válaszolunk rá. Isten szeretete senkit sem ír a lista végére.



Sérelem az irigység miatt

Ha Isten ilyen, akkor először is mindenkit személyesen érint meg: nem kell elcsüggednem, amikor mások többet tehetnek mint én. Nem kell féltékenynek lennem, amikor mások többet tehetnek vagy megengedhetnek mint én. Nem kell magamat másokkal összehasonlítanom. Az összehasonlítás valójában az irigység és az elégedetlenség kezdete. Az, amit meg tudok tenni, az érdemes beemelni a saját világomba. Nem vagyok itt hiába. Nem szabad “gonosz szemmel” nézni a világot és az embereket, hanem “jóval” kell azt szemlélni. Meg kell próbálni megérteni mások talán furcsa, zavaró, bántó viselkedésének összetett hátterét. A példabeszédben szereplő szőlősgazda, aki mögött Isten megjelenik, nem kiszámító,

nem értékel, nem ítélik. Akkor tényleg meg kell tennünk? **Nem kell felülről szemlélnem másokat, és nem kell lefelé néznem másokra. Tisztában vagyok azzal: igaznak lenni azt is jelenti, hogy igazságot kell szolgáltatni másoknak is.**

Biztosan sok olyan ember van itt, mint másutt is, akik teljes mértékben elkötelezettek, akik időt és erőt áldoznak közösségünkért, és mindig is mellettünk állnak. És vannak mások, akik kevésbé járulnak hozzá, mert egyszerűen kevesebb az idejük, egyéb és konkrét gondjaik vannak vagy kevesebb az erejük. Vannak az elkötelezett hívők az Egyházban és az eléggé sok marginális, kívülálló keresztény - kívülről szemlélve. A példabeszédben szereplő Isten képe a következő kérdést kényszeríti ki: ezek a "kívülálló keresztények" nem érdemlik meg a megbecsülésünket?



Az amerikai Arthur Bloch megvizsgálta mindennapjainkat a törvényszerűségek és az ismétlődő tapasztalatok szempontjából, s megfigyelte az emberek viselkedését, amikor sérüléseket szereztek. A másik sor gyorsabban halad - a legtöbb ember így gondolkodik a hipermarket

pénztáránál, a jegypénztárak előtt vagy az autópálya forgalmi dugójában, és sávot váltanak. Szeretjük azt gondolni, hogy másoknak minden az ölükbe hullik, amiért nekünk keményen meg kell dolgoznunk. Kígyózó sorok vannak a mennyország ajtaja előtt, a mennyei királyság előtt? Isten ezt másként látja!